

Op 26 november vond er in Borgerhout een racistische moord plaats. De 27-jarige Marokkaanse leraar Mohammed Achrak werd doodgeschoten door zijn buurman. Enkele uren later verklaarde Antwerps burgemeester Detiège dat het niet om een racistische moord ging maar om de daad van een geestesgestoorde. Door meteen elk racistisch motief uit te sluiten gooide de burgemeester olie op het vuur.

1. De rellen die dezelfde avond nog uitbraken, leidden uiteindelijk tot de arrestatie van Dyab Abou Jahjah, voorman van de Arabisch Europese Liga, twee dagen later. Volgens zowat de ganse politieke kaste en ook het gerecht zou Abou Jahjah de jongeren opgehitst hebben en dus verantwoordelijk kunnen gesteld worden voor de rellen. Deze argumentatie viel helemaal in duigen toen nog enkele dagen later in een uitzending van Terzake werd getoond dat Abou Jahjah weldegelijk trachtte de jongeren te bedaren en pas in woede ontstak toen de politie pepperspray inzette tegen hem.

2. Die SAP veroordeelt de arrestatie van Abou Jahjah alsook de hele aanpak van het Antwerps college en de paars-groene regering. Het establishment reageert op een racistische moord met de arrestatie van één van de allochtone woordvoerders. Wie hitst deze jongeren dan op? De arrestatie en opsluiting van Abou Jahjah betekent ook een nieuwe en zware bedreiging voor de democratische rechten en vrijheden in dit land. Jahjah was niet minder dan een politieke gevangene die achter de tralies werd gezet omwille van zijn ideeën, opinies en acties. Zijn Belgische nationaliteit mag niet afgenomen worden. Nadat reeds talloze strijdsyndicalisten af te rekenen kregen met een criminalisering van hun gevecht, wordt nu ook een beweging voor zelforganisatie en democratie en tegen sociale uitsluiting door het gerecht bekampt.

3. De diabolisering van de AEL en de figuur Abou Jahjah betekent niets dan koren op de molen voor het Bruine Blok. In een wereldwijd ideologisch klimaat van 'oorlog tegen het terrorisme' en 'de clash der beschavingen', wordt de taal van de politici in Vlaanderen met de dag racistischer. Politici uit diverse partijen nemen de rethoriek van het Blok gedeeltelijk over wanneer ze stellen dat de migranten zelf de schuld dragen in het mislukken van het "integratiebeleid". Discriminatie, racisme, sociale uitsluiting, werkloosheid, erbarmelijk onderwijs... er wordt met geen woord nog over gerept. De SAP wil deze verrechtsing politiek bekampen door het smeden van de meest brede eenheid, zonder dat we het daarom eens zouden zijn met alle standpunten van de AEL.

4. Na de arrestatie van Abou Jahjah was er ook veel protest hoorbaar. Academici, militanten van de sociale bewegingen, kunstenaars, journalisten... kantten zich tegen deze 'politieke arrestatie'. Honderden mensen lieten een proteststem horen via lezersbrieven, vrije tribunes, tijdens vergaderingen, via de media of op straat. De SAP is voorstander van het bundelen van deze kritische stemmen in een beweging voor de vrijwaring van de democratische rechten en vrijheden én tegen het racisme en de sociale uitsluiting.

5. De SAP heeft steeds verdedigd dat het Vlaams Blok niet kan bestreden worden met een neoliberal beleid en een anti-sociale politiek. Integendeel, hiervoor is er een linkse politieke koerswijziging nodig. Er moet een beleid komen dat een einde maakt aan het racisme en de sociale uitsluiting door de sociale noden voorop te stellen, een beleid dat échte en radicale inspraak en democratie organiseert, dat de zelforganisatie van de inwoners ondersteunt. Een beleid dat breekt met rechts en de rechtse politiek. Het is nu tijd voor de opbouw van een brede oppositie, voor een initiatief dat al het ongenoegen en verzet kan bundelen en een politieke stem geven.